

עפ"ת 51226/11/21 - איאסו איז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 51226-11-21 איז נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 51250163832

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
איאסו איז	מערער
	נגד
מדינת ישראל	משיבה
	המערער באמצעות ב"כ עו"ד ג'ני חבשי
	המשיבה באמצעות ב"כ עו"ד דניאל איקן

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט לתעבורה מחוז מרכז בתת"ע 11938-06-21 מיום 16.11.21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 16.11.21 לביטול פסק דין שניתן בהעדר ביום 15.11.21; המערער הורשע שלא בפניו בעבירה של נהיגת רכב ביום 4.6.21 (בשעה 22:40) בהיות שיכור לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961, והוטל עליו קנס בסך של 2500 ₪, 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, ופסילה מותנית.

על פי כתב האישום נמצא בבדיקת ינשוף שנערכה למערער ריכוז אלכוהול של 192 מק"ג, העולה על השיעור המותר של 50 מק"ג לליטר אויר נשוף, בהינתן גילו של המערער (יליד אוקטובר, 1997).

הדין בבית משפט קמא היה קבוע תחילה ליום 14.9.21 אולם ב"כ המערער הגישה בקשה לדחייתו בשל "חוסר בחומר החקירה", והדין נדחה ליום 15.11.21. המערער וב"כ לא התייצבו לדיון במועד החדש, ותחת זאת נשלחה ביום 15.11.21 בקשה על ידי ב"כ המערער לדחיית הדין בשל קיומו של "דין מקביל". בית המשפט קמא דחה את הבקשה בציינו כי מועד הדיון היה ידוע "זמן רב", והבקשה הוגשה ללא נימוקים. בדיון שהתקיים (בשעה 13:30 לערך) נדון המערער בהיעדרו, נוכח אי התייצבותו, תוך שצוין על ידי ב"כ המאשימה כי מדובר בנהג צעיר הנוהג משנת 2017, ללא הרשעות קודמות.

ב"כ המערער טענה בבקשתה לביטול פסק הדין כי המערער לא התייצב לדיון בשל אי רצונו להפסיד יום עבודה, ואילו ב"כ לא התייצבה בשל קיומו של דיון אחר בבית המשפט לתעבורה בבת ים, והוגשה בקשה לדחיית הדין שנדחתה על ידי בית משפט קמא, ויש לראות בכך סיבות מוצדקות לאי ההתייצבות. עוד נטען כי זכותו של המערער להיות נוכח במשפטו הינה זכות יסוד, וכי ייגרם למערער עיוות דין אם לא יינתן לו להעלות טיעוניו.

בית המשפט קבע כי אין מקום לקבלת הבקשה, וכי הטענה בדבר אי התייצבות המערער בשל עבודתו "מקוממת"; בנוסף צוין, כי הבקשה לדחיית הדיון הוגשה בבוקרו של יום הדיון, ולא היה מקום לסבור כי בקשה המוגשת "בדקה ה-90" תיענה "אוטומטית" בחיוב.

בהודעת הערעור בה מתבקש ביטולו של פסק הדין, חזרה ב"כ המערער על הטענות שעלו בבית משפט קמא לעניין אי ההתייצבות. עוד נטען כי המערער כופר בעבירה, וכי "ספק גדול" אם הרשעתו "עומדת בקטגוריה של ללא ספק סביר".

בדיון בפניי, נטען כי בקשת הדחיה הוגשה למזכירות בית המשפט יום קודם לדיון, אך נסרקה רק למחרת. עוד נטען כי קיימת כפירה ב"תקינות הינשוף", וכי עונש הפסילה שהוטל אינו מידתי.

אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

המערער לא טרח להתייצב בבית המשפט והעדיף להיות במקום עבודתו, ובנסיבות אלה מתקשה אני לקבל את הטענה כי לא ניתן לו יומו בבית המשפט. באת כוחו של המערער, העדיפה מטעמיה שלה, להיות נוכחת בדיון אחר, לאחר שבית המשפט נעתר לבקשת דחייה קודמת, ובקשת הדחיה לדיון האחרון, הוגשה על פי רישומי נט המשפט בבוקרו של יום הדיון חרף כך שמועד הדיון היה קבוע זה מכבר, ובבקשה בה עיינתי צוין כי הצורך בשינוי מועד הדיון נודע ביום 15.11.21, דהיינו ביום הדיון עצמו. עוד בולטת העובדה כי ב"כ המערער לא טרחה לברר מהי ההחלטה שהתקבלה על ידי בית המשפט, בטרם שהחליטה שלא להתייצב לדיון, וכבר נפסק כי **"חזקה על המבקש, באמצעות בא-כוחו, כי משהגיש בקשה לדחיית דיון, יבדוק את ההחלטה שניתנה בה. אין בידי לקבל את הטענה כי סבר לתומו שהבקשה תתקבל. האחריות בעניין זה מוטלת עליו ולא ניתן להגיש בקשה בבחינת "שגר ושכח".**" (רע"פ 823/21 עדנאן טאטור נ. מדינת ישראל, 8.2.21). בנסיבות אלה אין כל טעם מוצדק לאי ההתייצבות, ואין מקום לשיבוש מלאכתו של בית המשפט, בדיונים חוזרים ונשנים, הנכפים על יומנו של בית המשפט.

באשר לעבירה המיוחסת- עיינתי בדוח השוטר, בדוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, ובפלטי בדיקת הינשוף, ולא מצאתי על פני הדברים, בסיס לטענת ב"כ המערער בעניין אי תקינות המדידה שנערכה. יש לציין כי המערער עוכב על ידי שוטר בשל דרך נהיגתו והוא נחשד בנהיגה תחת השפעת אלכוהול, ומדוח השוטר עולה, כי בעת עיכובו נדף מפיו ריח של אלכוהול והמערער אף הודה כי שתה "בירה אחת". מדובר בריכוז אלכוהול המגיע כמעט לפי 4 מהריכוז המותר לגילו של המערער, ולא ניתן לנקוט בגישה סלחנית. עסקינן בעבירה שבצידה עונש מינימום של 24 חודשי פסילה בפועל, על פי סעיף 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961, ועונש זה הוטל על המערער. נהיגה בשכרות היא עבירה מסכנת חיים - חיו של הנהג ושל ציבור המשתמשים בדרכים - ויש להוקיעה ולשרשה באמצעות עונשים מתאימים (ראו בעניין זה, רעפ 8427/21 אוריאל בן חיון נ' מדינת ישראל, 12.12.2021).

בנסיבות אלה נדחה הערעור.

המזכירות תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, כ"ז שבט תשפ"ב, 29 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.